

VIIKON SANA

Samuel Mäkinen, kappalainen

20.10.2019

Mutta Pietari sanoi: »Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan. Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä: nouse ja kävele.» Apt 3:6

Hän oli jälleen kerjäämässä, kun näki kahden miehen tulevan temppeliin. Ehkä hänessä heräsi toive, ehkä hän oli kuullut, että nuo miehet, Pietari ja Johannes olivat menestyviä. Kenties heillä olisi myös rahaa. Siksi mies ojensi kätensä, toivoen saavansa pienen almun, summan rahaa.

Kenties tällä almulla miehelle voitaisiin hankkia ruokaa. Joku hänen ystävistään saattaisi käydä hakemassa ruokaa tällä rahalla, ellei sitten osoittautuisi huonoksi ystäväksi, joka veisi rahat eikä toisi mitään.

Mies ihmettelee, kun Pietari lausuu, "hopeata ja kultaa minulla ei ole.." Eikö hän saakaan almuja. Pettymys saattaa viivähtää miehen ajatuksissa.

Mutta Pietari, Jumalan lähettämä mies, jatkaa. "Mitä minulla on, sitä minä sinulle annan. Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen nimessä: nouse ja kävele!"

Rampa mies saattoi vastustella, mutta Pietari nosti hänet ylös ja samassa hän tunsu, kuinka hänen jalkansa tuntuivat oudoilta, todella oudoilta. Niissä tuntui kulkevan voimaa.

Mies päätti kokeilla, kantaisivatko jalat häntä. Ensi kertaa elämässään hän nousi itse omille jaloilleen. Eikä pelkästään noussut hitaasti, vaan oikein hypähti. Ei mitään alkukankeutta, hidasta paranemista, vaan nopea parantumisihme.

Minä kävelen, minä voin hyppiä, kiitos ja ylistys Jumalalle! Hän on toiminut tuon miehen kautta, ja parantanut minut. Ylistys Herralle. Onko tämä totta, vai vain kaunista unta. On, kyllä se on totta. Mies päättää käydä katsomassa, miltä temppeli näyttää, kun hän nyt pääsee kulkemaan. Kävelemään. Juoksemaan. Mitä vain.

Ihmiset temppelissä olivat hämmästyneitä. He tunsivat tuon miehen. Nyt hän näyttää kävelevän, jopa hyppivän!

Mies ajatteli mielessään, että nyt hän voisi tehdä työtä ruokansa eteen, kun hänen jalkansa toimivat. Hän ei olisi enää tuomittu kerjäämään almunsa.

Tämä ihme tapahtui, kun Jeesus oli palannut jo taivaaseen. Jeesuksen seuraajat olivat rohkeita, ja luottivat siihen, että Jumala voi parantaa. Hän voi parantaa sairauksia. Jos Pietari olisi yhtään epäröinyt, ei hän olisi uskaltanut ojentaa kättään sairaalle. Mutta Pietari tiesi Pyhän Hengen työn kautta, että Jumalan Henki haluaa parantaa tämän sairaan. Pietari olisi vain välikappale. Pietarin ei tarvinnut epäröidä, koska hänellä oli Jumalan antama rohkeus ja luottamus sekä Usko Jeesuksen suuruuteen.

Tämä sama voima, Jeesuksen lähettämä Pyhä Henki, on tänäkin päivänä ihmisten keskellä. Jos joku sairastaa, Hän voi pyytää Jeesuksen apua. Kaikki eivät parane. Jumala sallii sairautta ihmisille. Mutta kaikki eivät jää parantumattakaan. Eli jotkut parantuvat sairauksistaan, kun tulevat Jeesuksen luokse.

Ollaan siis luottavaisia ja rohkeita, kun meillä on jotain asiaa Jumalalle, kerrotaan se Hänelle. Häneltä löytyy apu. Tärkein apu Jeesuksessa on tietysti syntien anteeksiantamus. Kun pyydämme syntejämme anteeksi, Jeesus on luvannut meidät armahtaa. Hän sanoo meillekin, jotka tulemme ristin juurelle: Mene, sinut on armahdettu, älä enää tee syntiä!